

מיליאנען דאָלאַרען ווערן באַרױבט פון בלוטיגע אַרױמע לייט ערב יום הקדוש און יעדער שױיגט!!! גע'גנב'טע כפרות ערב יום הקדוש

בעזשי

בית דין צדק דקהל האלמין וויכטיגע מודעה די געבלאָפטע כפרות

מיר ווילען אויפמערקזאם מאכען דעם ברייטען ציבור, נאך די גרויסע אָנשטרענגונגען וואס עס ווערט געמאַכט צו גיין שלאָגען כפרות, און די נשים צדקניות שלעפען זיך מיט קליינע קינדער צום בוטשער סטאַר צו שלאָגען כפרות, און אויך נאָכדעם וואס פאר די כפרות ווערט גענומען א טייערע פרייז, גיבן די בוטשער לייט און אויך פון די גאַר היימישע און חסיד'ישע בוטשערס, די זעלבע כפרות פאר פילע מענטשען וועלעכע אלע שלאגען אויף די זעלבע עופות וואס אנדערע האבען שוין געשלאָגען, ("אויסגעקלאָפטע הושענות").

דעריבער זענען מיר מויה אויף די אומדערהערטע שרעקליכע עוולה פון גונב זיין דעם דעת הקהל, און באַשווינדלען דעם ברייטען עולם, און דאָס אינמיטן פון די הייליגע ימי תשובה. (און מיר ווענדן זיך צו דעם ברייטן קהל, אויב איר ווילט האָבן א אמת'ע כפרה מאכט זיכער ווי אויך אַגאַנץ יאר אז די שחיטה פון דעם בוטשער בא וועמען איר קויפט אז איר באקומט דאָס פאַרוואס איר באַצאַלט און איר ווערט נישט באשווינדעלט).

אויך קומט צו דער איסור "צער בעלי חיים" מן התורה, גאנצע טראקס ווערן געברענגט אונטער היץ אדער קעלט.

*טויזענטער שטארבן אונטערוועגנס.

דער ח"א פסק"ט אויב קומט דאס כפרה שלאגען מיט איסורים זאל מען שלאגען מיט געלט.

*מען האלט זיי עטליכע טעג מיט קוים עפעס עסען אדער טרינקען.

וזה לשון ספר "חיי אדם" (בהלכות יום הכפורים כלל קמ"ד, סעיף ד'):

כבר נתפשט המנהג לעשות כפרות בעיוה"כ דהיינו שלוקחין תרנגול זכר לזכר ותרנגולת נקבה לנקבה, וכו' ואמנם אף שכמה גאונים כתבו מנהג זה, מ"מ מה שנשרש בלב ההמון שכל כפרת יוה"כ חולה בזה וכמעט שכפרות ואכילת מצה נחשב להם למצוה אחת, וסוכרים שאין להם כפרה ביוה"כ אם לא בתרנגול, ועל ידי זה באים לידי איסור נבילה חס ושלום, שדוחקים זה את זה בקהלות גדולות והשוחטים נייעורים כל הלילה בפנים זעופים, ואינם מרגישים בסכין ואי לידי צייתי ואינם רוצים לבטל מנהג זה [ובתוספות חיים אות י' וז"ל: וה"ה ריב"ל ליקח שאר בעלי חיים כמו רגלים. לבוש מג"א, וש"פ. וכן נהגו עכשיו ככמה מקומות וזה טוב יותר, ויכוין כשמסבב אל ראשו הכוונה כי להרגים אין להם גבינים ועיניהם פקוחות תמיד כדי שיתעורר עי"ז עינא פקוחא דלעילא לרחם עלינו, טוב היה להם לסבב על ראשיהם במעות כמו שכבר נשרש בלב עמי הארץ שאם אי אפשר להם להשיג תרנגול אזי מסבבים במעות שבאמת כן מצינו במנהג [ובתוספות חיים אות י"א וז"ל: וכ"כ בסי' יעב"ץ דאם לא מצא בעל חי יקח עציץ עם זרע או נטע ומחזירו סביב ראשו כי אדם עץ השרה משתחף עמו כנפש הצומחת] קדמונים שהיו מסבבים בזרעים (כמש"כ המ"א בשם רש"י בשכת פ"א) יתחשב להם לצדקה, ושלא יהיו נכשלים באיסור נבילה חס ושלום, ומכ"ש לפי מנהג הנכון ליתן הכפרות לעניים או לפדותן [ובתוספות חיים אות י"ב וז"ל: וזהו טוב יותר מלידת הכפרה לעני שהעני יאמר זה השליך עונותיו עליו ושלחו אלי. א"ר ופמ"ג] וליתן המעות לעניים. ומי שיכול ורוצה מן המוכתר אזי יקרא להשוחט לביתו באשמורת הבוקר ויהיה תיכף לסמיכה שחיטה, אבל לא יחשוב שזהו כפרתו, אלא יחשוב שכל מה שעושים לעוף הזה הכל היה ראוי לבא עליו (כענין הכוונה בקרבנות) והקב"ה ברחמיו עבור התשובה שעשה הופך הגזירה ונתקיים דוגמתו בעוף הזה (כענין שכתב הרמב"ן ריש פרשת לך לך בענין הליכת אברהם) גם יזהרו שלא ידקדקו אחר כפרות לבנים וכבר נתפשט בין הנשים שאין לוקחין אחרים רק דוקא לבנים ומהדרין אחריהם ונותנים ביוקר והא מדרכי האמורי וחק לע"ז לכן יזהרו בזה, אלא שאם ממילא יבא לידו לקנות במקח שאר תרנגולים יקנה אותו ולא יאמר כלום, והמנהג לזרוק בני מעיהם לפי שנוונים מן הגזל, ובני המעיים הם הכלים הראשונים שמקבלים הגזל, לכן מרחיקים עצמן מלאכלם כדי ליתן אל לבו להרחיק מגזל, עכ"ל.

ועוד יש מכשול עצום של צער בעלי חיים, "שאסור מן התורה לצער כל בעל חי" (ועיי' קיצור שו"ע סימן קצ"א), דהיינו היות שעופות הם חלשים מאוד, שבאים ממהלך רחוק של 24 שעה בחום הרבה, בלי אכילה ושתייה, וכמעט ומתים רח"ל, וכל אחד לוקח העוף בידו וזורקו, וכו' וכך עושים לעוף אחד אולי מאה ויותר פעמים ביום אחד, ואין לך צער בעלי חיים יותר גדול מזה. ועל כן יצא פסק מאתנו כדלהלן:

א. שכל אחד יעשה הכפרות במעות, דהיינו: שיקח \$4 ויעשה כפרה לכל אחד ואחד.

ב. או שאם רוצה כדווקא ללכת לבוטשער סטאר כמו שהלך עד היום, שיקח רק עוף אחד בשביל כל הבנים, ועוף אחר לכל הבנות, ועל פי הלכה זה די.

בברכת גמר חתימה טובה.

וע"ז באעה"ח ג' תשרי שנת תש"נ לפ"ק

בית דין צדק דקהל האלמין

מיליאָנען דאָלאַרען ווערן באַרױבט פון בלוטיגע אַרימע לייט ערב יום הקדוש און יעדער שווייגט!!!

בולעטין

”יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פרות.”
”והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו”

דאָס ענין פון כפרות

פדיון כפרות

טייערער אידן! עס זאל חס ושלום נישט עולה זיין על המחשבה דאָס כפרות זענען קרבנות, ווייל זייט דער בית המקדש איז חרב געוואָרן און אידען זענען אין גלות האָבען זיי מער נישט קיין קרבנות, עס איז אונז נישט מער איבערגעבליבען צו מכפר זיין אונזערע עוונות נאָר תשובה תפלה און צדקה. און ערב יום כפור דעם הייליגען טאג פון מחילה סליחה און כפרה.

בשעת אַ איד שלאָגט כפרות דאָרף מען קיין אַנדערע מחשבה נישט האָבען נאָר זיך מתודה זיין פאַר השי"ת אויף אונזערע זינד. און בעטען השי"ת ער זאל איהם מוחל זיין בזכות די צדקה וואָס מען טוט מיט די עניים. די "כפרה" אליין איז מער נישט ווי א סימן דאָס בזמן בית המקדש האָבען זיך תפלה און צדקה צוזאַמען פאַראייניקט אין די קרבנות, און צוליב דעם דערמאָנט מען זיך אין חורבן בית המקדש און אין ירושלים עיר הקודש. און אַז מען איז זיך אַ ביסעל מתכוון און די אויבענדערמאָנטע ענינים קומט מען צו תשובה.

אויך דאָרף מען טראַכטען אַז אַלעס וואס מען טוט פאַר דעם עוף וואָלט מען באמת געדאַרפט טוען פאַרן מענטש אליין, נאר השי"ת ברוב רחמי וחסדיו דורך די תשובה וואָס דער מענטש טוט, דרייט איבער השי"ת די גזירה פון דעם מענטש און מען טוט דאס צו דעם עוף.

און יעצט רבותי!!! וועט איר פארשטיין אין די דאָזיגע ערנסטע מאמענטען וואס דער מענטש דאָרף אריבער פירען די ביטערע גזירות צום עוף, קומען די בוטשערס (מיט'ן הכשר פון די רבנים), און פירען דעם גאַנצען יהדות החרדית ביי די נאָז, און שאַ שטיל, און גאַרנישט!!!

ועתה יראה הקהל וישפוט!!!

געבלאָפטע כפרות — ערב יום כפור

אין שו"ע (סימן תר"ה) זאָגט דער רמ"א "ונהגו ליתן הכפרות לעניים או לפדותן בממון שנותנין לעניים. עס איז איינגעפירט געוואָרן, לפני כמה שנים, ביי אונזער עיר ואם בישראל, אז מען שענקט אַוועק די כפרות פאַר פאַרשידענע צדקה צוועקען ומוסדות החסד — דורך דעם וואס דער קונה באַצאָלט פאַרן עוף און פטור אן עסק, ער גייט זיך א היים צופרידען אז ער האט יוצא געווען זיינס און אז דער בוטשער וועט שוין טוען דאס איבריגע. עס זענען ליידער דאָ פאַרשידענע אומאַנגענעמליכע ענינים וואָס קומען פאַר אויך ביי די כפרות וואס מען שלאָגט ביי עשרת ימי תשובה. אָבער וואס עס קומט פאַר ערב יו"כ איז ממש אומדערטרעגליך:

עס זענען פארהאנען געוויסע בוטשערס וואס זענען מודיע פאר עטליכע צדקה מוסדות אז זיי קענען נעמען כפרות און זיך אליין אַן עצה געבען מיטן פליקען און כשר מאַכען ווייל "מיר האָבען נישט קיין צייט זיך צו באַדערן דערמיט". (כידוע איז דער חיוב אויפ'ן בוטשער דאס צו טוהן און פאַר דעם באַצאָלען מיר דעם פרייז). אויב עס איז נישט דאָ קיין מוסד וואָס קען זיך פראַווען דערמיט גייט דאָס ליידער גראַד אין מיסט רח"ל. יאָ! דאָס איז אַ פאַקט, ליידער. און עס פעלט נישט אויס דאָ פורט בשמם צו זיין. מיר האָבען נאר אַיין קשיא, אויף דעם באַצאָלען מיר \$7 אָדער מער? אַז אונזערע כפרות זאָללען אַנקומען אין מיסט און מיר זאָללען אַפילו נישט יוצא זיין מצות כפרות?, איז דאָס ישר'דיג אַזוי צו טוען מיט אונז איין טאָג פאַר'ן יוה"כ?.

מיר דאַרפען אַלע זיך נאָכפרעגען און פאַרשטען ביים בוטשער צו ער מאַכט דאָס כשר און ווי עס קומט אַן פינקטליך — בשבע חקירות אפילו ווי אַ גרויסער ערליכער איד דער בוטשער איז.

אין זכות פון מקיים זיין די מצוה כתיקונה, זאָללען מיר געהאַלפען ווערען מיט אַ גמר חתימה טובה און אַ שנת גאולה וישועה במהרה.

וע"ז באעה"ח די תשרי שנת תש"נ לפ"ק

הק' שלום יהודה גראס

רב דקהלת האַלמין

ואבדק"ק בבארא פארק

דער הוניהאדער רב שרייט געוואלד!!!

ויען אברהם סימן ע"א

"יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרחבה עמו פדות".
"והוא יפרה את ישראל מכל עוונותיו"

בענין כפרות בעופות גנובים מן הצדקה

נשאלתי, ע"ד הנכלה שנעשה פה עירינו קודם יוה"כ העע"ל, מצד איזה קצבים קלי הדעת, שהודיעו בשער כח רבים שיש לעשות אצלם בכתי חנותם סדר כפרות בין ר"ה ויוה"כ, ואשר נרבה לכם אותם ליתן עופות הכפרות לעניים, כרין המכואר בשו"ע או"ח (סי' תר"ה) ע"י מוסדות הצדקה והחסד, יניחו את העופות אצלם, והם ימסרו אותם לגבאי הצדקה של אותן המוסדות, ולצערינו הרב נודע הדבר, שאיזה קצבים מעלו בשליחותם של מצוה, שתחת למסרם למוסדות ההן, השתמשו באותם עופות הכפרה שבעליהם הראשונים שעשו בהם סדר הכפרה, למכרם עוה"פ עבור מחיר קצוב לקונים שניים ושלישים לעשות בהם סדר הכפרה, באופן שלא רק שהכשילו בזה את הקונים האחרונים שלא עלתה להם כפרה, לפימש"כ המט"א סי' תר"ה בשם האריז"ל בפע"ח (שער כ"ד פ"א) שהכפרה היא דוגמת קרבן, דהוי כמו שעיר המשתלח הנקרא כפרה, וכמו ששעיר המשתלח מכפר גם זה מכפר (וכמש"כ בסידורו בנוסח זה חליפתו, תמורתו, כפרתי שהוא ר"ח חת"ך, שם הממונה על החיים וכמל"מ כ' שחת"ך גי' זה יהי' לכפרה, וסוד ה' ליראיו), ומה"ט ס"ל לקצת פוסקים שאם נמצאה הכפרה טרפה יעשה כפרה בעוף אחר דוגמת קרבן שנמצא טריפה (ועיי' בקצה"מ שם), וכן בשד"ח מערכת יוה"כ סי' א' אות י"ג מש"כ בזה) אלא שגם נכשלו בשאט נפש בגניבת הקדש ר"ל.

והנה י"ל שהבעלים הראשונים שפיר עלתה להם כפרה, אף בטרם עשו בה סדר כפרה, מהא דקיי"ל בגנב עולה והקריבו הר"ז עולה לבעלים הראשונים, כדאמרי' במס' ב"ק (ע"ו ע"א) מכרו לשמים מעיקרא חורא דראובן והשתא תורה דראובן, ועיי' תשו' מרן החת"ס (חיו"ד סי' שמ"ה ר"ה ובענין וכו') בשם הגאון בעל שב יעקב ז"ל, דכל מי שאומד קריש המגיע לחברו לא הועיל לעצמו כלום כי הקדיש עולה לאותה נשמה ששייך לה הקדיש, דהוי כגונב עולה והקריבו שעולה לבעלים הראשונים, וע"ז נאמר (ישעי' ס"א ח') כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה, וכפ' לולב הגזול (דף ל' ע"א) דריש לה לענין מהב"ע, ועיי' רש"י ז"ל שם ש' בעולות שאחם מביאין לי אני שונא את הגזל שאחם גוזלים אותם, ואעפ"י שהכל שלי ואף מתחילה שלי היתה, ע"כ ובאריכות לשונו הזהב של רש"י ז"ל כ' בעניותי בספרי ילקוט המאירי בשם גדול א', רלכאורה ליכא שום קפידא בגזל זה, וגם על הקרבתה על המזבח, מאחר שלא גרם בה שום היוק לבעלים בגנבתו ובהקרבתו שהרי היא עולה לבעלים ובהקרבתו שהרי היא עולה לבעלים הראשונים (ובפרט כנ"ד שהבעלים הראשונים כבר עשו בה סדר כפרות) עכ"ז אמר הקב"ה כי אני ה' אוהב משפט, ולפי משפטי התורה עולה הקרבתה של עולה זו לשם בעלים הראשונים, אפי"ה שונא אני גזל זה בעולה, ע"כ, וכ"ז בבעלים הראשונים, אבל הבעלים האחרונים שקנו כפרה זה, בודאי שנתרמו מצד המוכרים הנכלים, שלא עלתה להם כפרה, כרין עולה גנובה וכרין מהב"ע, ומה גם שהקצבים הללו גנבו בזה נכסי הקדש שהוקדשו לצדקה ע"י הבעלים הראשונים, כמה שמכרום לקונים חדשים, ועוד, שלולא מעשה גניבה זו, שכעוף אחד עשו סדר כפרות שנים ושלוש ויותר, הי' מתנדבים הרבה יותר עופות כפרה לצורך קופת הצדקה, ודינו כגונב מן ההקדש.

והנה בסדר כפרות מצאנו שהחמירו בענין גזל עד מאד, וכמ"ש הרמ"א שם ע"ד המנהג לזרוק את בני המעיים של עופות הכפרה, ובחיי"א (כלל קמ"ד) כ' הטעם שנהנין מן הגזל, וצריך להתרחק מהם מלאכלם כדי ליתן לבו להתרחק מן הגזל (מ"ב שם סק"ט) ומכש"כ אם לוקח עוף גנוב מקופת הצדקה להתכפר בו לא די שלא עלתה לו כפרה, אלא שנעשה לו לקטגור, וכמו שרדשו ז"ל כמ"ד פ' בהר (פ"ג) עה"פ ובצעם כראש כלם (עמוס ט' א') וגו' משל לסאה שהיא מלאה עוונות מי מקטרג בה גזל עיי"ש, ואין קטגור נעשה סניגור (ברכות ג"א ע"א ועוד) ועד כמה הזהירו הפוסקים ובעלי המנהגים ז"ל עד כמה שיש לזוהר בשחיטת הכפרות שלא תהי' מהב"ע של איסור נו"ט ששוחטין אותן כמהירות (ע' חיי"א שם) ובלי השגחה, וכש"כ שיש לזוהר שלא להיכשל על ידן באיסור גזל החמור, רחמנא לשיזבן.

ולדעתי העני' כי על הרבנים והדיינים היושבים על מדין, החוכ מוטל עליהם להשיג על זה, ולהזהיר את הקצבים שכעוה"ר נמצאים ביניהם קלי הדעת, על ענין גזילה זו, ובפרט על הרבנים המכשירים (נותני הכשרים לקצבים אלו) לעמוד על המשמר למנוע מכשולים חמורים כאלו, ובזכות זה נזכה במהרה לעלות ציונה כרנה, לעשות לפניו קרבנות חובותינו לכפר על עוונותינו ככ"א.

הק' אברהם מאיר איזראעל

אבד"ק הוניהאד

בית דין צדק דקהל האלמין

מצוה לפרסם – שים לב!!!

ובערת הרע מקרבך!

ברענגט נישט אריין די עבודה זרה אין סוכה

דאָ אין אמעריקא ווערן פאַרקויפט אַסאַך שיינע פּיצונגען מיט פאַרשידענע מינים לעקטערליך פאַר די סוכה צו נוי סוכה, וואָס כאַמט ווערט דאָס געמאַכט לשם עבודה זרה (פאַר די גויאישע חאַגע, קראַצמעך).

עס איז איבעריק צו זאָגן, אַז אפילו די היתרים וואָס די רבנים געבן אַרויס דאָ און דאָרט, זענען זייער וואַקלדיק מכמה טעמים:
1. דער עיקר היתר ווייל דער סוחר זאָגט אַז עס איז נישט געמאַכט פאַר די חאַגע, איז נישט וואָר, סך ליגנט שטעקט אין דעם. דער סוחר איז אַזוי געוואוינט אַ גאַנץ יאָר צו זאָגן וואָס עס לוינט זיך בעסער פאַר די ביזנעס. מיר האָבן געהאט עטלעכע פעלער ווי דער סוחר האָט פאַרזיכערט אַז עס איז אויסשליסלעך נישט געמאַכט פאַר די חאַגע און מיר האָבן געפינען אויפן שאַכטעל דאָס פאַרקערטע.
2. ביי אונז אין שלחן ערוך איז פאַרהאָנען אַ דין אַז אפילו אַ זאָך וואָס איז כשר על פי הלכה, איז עס אָבער טיילמאָל "מאָרס". מורי רבנות! די חז"ל זאָגן:

א. דער וואָס איז מקיים מצות סוכה אויף די וועלט וועט זוכה זיין אַז נאָכן שטאַרבן שיצט הקב"ה אויף אים פון אַלע מזיקין. (פסיקתא דרבי כהנא ט').

ב. ער ווערט אָפּגעהיט פון די מלאכי חבלה (תיקוני זוהר תיקון ע').
ג. ער איז זוכה צו פרייהייט פאַר זיך און די קינדער אייביק און ווערט געבענטשט מיט אַ ברכה פון אויבן (וזה"ק אמור).
ד. ער וועט זוכה זיין צו קינדער (ליקוטי מהר"ן).

ה. די אַלע זאַכן זענען נאָר גילטיק ווען מען היט אויף די קדושת הסוכה (כף החיים).
נישט אומזיסט זענען אַמאָל געזעסן קינד און קייט און געמאַכט מיט די אייגענע הענט נוי סוכה ווייל אַ זאָך וואָס א אידיש קינד מאַכט ורהט אויף דעם די קדושה.

ו. גיט אַ קוק אַריינלאָזן אין סוכה אַ גוי איז קיין שום איסור נישט מעיקר הדין, דאָך שטייט אין פייט אַז קיין גוי זאָל נישט איבערטערטן די שוועל פון סוכה (פייט ליום ב' ונכור לא יעבור בחוצאותיה, וערל לא ישחף במחיצותיה). אין די ספרים שטייט אַז דער וואָס לאָזט אריין אַ גוי פאַרטרייבט די שכינה הק' רח"ל, און די זיבן צדיקים שעלטן אים (בית שמחה).

דאָס זעלבע ביי די זאַכן וואָס ווערן געמאַכט לשם עבודה זרה (כח הפועל כנפעל) אויב מיט דעם ווערט די סוכה אויסגעצירט, לייכט מעגלעך, אַז די שכינה וויל דאָרט נישט זיין. און אויך די זיבן אושפיוזין (צדיקים) און אַזא סוכה איז אוודאי נישט דאָ קיין זלא דמהמנוחא. מיר האָבן היינט נישט די בעלי רוח הקודש וואָס זאָלן מגלה זיין דעם אמת אין דעם ענין. אָבער אַספּק (50%) בלייבט דאָס. איז פאַרוואָס זאָל מען איינשטעלן ח"ו פאַרטרייבן די שכינה הקדושה מיט די אושפיוזין וועגן אַפּיסל גלאַנץ?

דערפאַר: דער וואָס וויל מקיים זיין מצות סוכה און זיין זיכער אַז ער טוט מיט דעם אַ נחת רוח פאַרן רבונו של עולם, זאָל אויסצירן די סוכה נאָר מיט היימישע נוי סוכה, אָדער שיינע אידישע טאַוולען און פירות מיט משקאות, אַזוי ווי די חז"ל רעכענען אויס, אין מיטלייגן שיינע טעפּיכער. אַלעס אויסער דעם זאָל ער איבערלאָזן און ארויסוואַרפן (נישט געבן פאַר א צווייטן און מכשיל זיין אַנדערע).

* * *

אַ רוף צו די מחנכים, מלמדים און טיטשערס

עס איז געווען איינגעפירט אין דער אַלטער היים אַז אַלע קינדער האָבן זיך אויסגעצייכנט מיט מאַכן שיינע שטערענס, איינס שענער פון צווייטן מיט קערבלעך פאַר ניס, שיינע פייגעלעך, (דאָס פלעגט מען מאַכן פון אַן אַיי), שיינע קייטעלעך, א.ד.ג. די אייגענע נוי סוכה וואס די זיסע קינדערלעך האָבן געמאַכט פלעגט באַצירן די גאַנצע סוכה. יעדעס קינד האָט געפילט ממש אַ חיות דקדושה אַ גאַנץ סוכות פון די אייגענע געהאַרועטע נוי סוכה.

עס איז נישט שייך אָפּצושרייבן ווי איין קינד פלעגט גיין קוקן ביי אַ צווייטע קינד און זיך אויסלערנען אַלס שענער און בעסער צו מאַכן די נוי סוכה. יעדעס קינד פלעגט צולייגן עפעס אַ נייע ערפינדונג פון אַ נוי סוכה. אַלע קינדער ("יבואו טהורים ויחטסקו עם טהורים") זענען געווען פאַרנעמען וואָכן לאַנג מיט הכנות צו באַשיינען די סוכה, און עס פאַרשטייט זיך אַליין, ווען די אושפיוזען האָבן דאָס געזען, איז ביי זיי געווען אַ פאַרגעניגען אַריינצוקומען אין די סוכה. איין קלייניקייט נוי סוכה פון אידישע קינדער וועלעכע האָבען נאָכנישט טועם געווען טעם הטא.

על כן בעטן מיר אַלע ראַשי ישיבות, מחנכים, מלמדים, טיטשערס, און עלטערן זאָלן געבן אַן אמת'ן חינוך פאַר די קינדער אַזוי ווי אונזערע זיידעס און באַבעס האָבן געטאן. ווי דער משלי זאָגט "אַל תטש תורת אַמך" (משלי א' ח'). "נצור בני מצות אַביר, ואַל תטש תורת אַמך" (משלי ו' כ'). די זאַלסט נישט פאַרלאָזן דאָס לערנונג פון דיין מוטער. די זאַלסט היטן אַלעס וואָס דיין מאַמע האָט זיך געלערנט, ווייל דער וועג וואָס דיין מאַמע האָט זיך געלערנט איז אַן אויסגעטרעטענער וועג. און אויב די וועסט גיין אויף דעם וועג וועסטו זיך נישט אויסגליטשען.

זכות מצות סוכה יגן בעדנו ונזכה לקיימה כהלכתה בכיאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.
בעה"ח יום ר', ז' תשרי, ה'תשנ"ג ליצירה, פה ברוקלין, נ.י.

בית דין צדק דקהל האלמין